

Moj kućni ljubimac

Čini mi se da ni ne sluti koliko radosti donosi njegova pojava, njegov rep koji radosno mlati dok se mota oko mojih nogu. Moj pas Meda je već duže vreme kod nas. Dobili smo ga kao štene. Izgledao je kao malo malo vuneno klupče, tako nežno i meko. Ni slutila nisam da ću kad god dolazim kući jedva čekati da čujem Medolin lavež. To malo stvorenje mi je pružilo toliko radosti. Njegova blizina me opušta i smiruje, njegove krupne oči i kada me pogledaju zaboravim na sve probleme. Ja ni sa kim ne delim sladoled, ali kada sam kod kuće i jedem sladoled, a Meda me pogleda i stane pored mene, ne mogu izdržati da mu ne dam deo sladoleda. Njegova ljubav i odavnost je iskrena i on je jedno biće na svetu koje me voli više od svega.

Volim svog psa zato što neće da ugrize nikoga. Svi ga kući mnogo volimo, negujemo i hranimo ga.

Miljana Tasić 5/2

Kuća moje bake

Kuća moje bake je pravi primer kuća koje su sagrađene u devetnaestom veku. U toj kući i dalje živi baka i mi je redovno posećujemo.

Izgled je nalik na sve iz ulice. Zid sa ulice nosi tri velika prozora. Prekriven je kamenčićima u raznim bojama. Velika limena kutija razdvaja ambar i kuću sa ulične strane. Drvenarija prozora i sva drvenarija u kući prefarbana je belom farbom. Ulaz u kuću krasi plava nadstrešnica. Ispod nje, svoje mesto pronalazi baštenski sto sa desetak stolica. Vinova loza prostire se duž celog prvog dvorišta. Garaža se nastavlja u živinarnik u drugom dvorištu. Tamo su svoje mesto pronašle sve životinje i predmeti za poljoprivredu i stočarstvo. Na dnu dvorišta nalazi se stari ambar od drveta koji više nije u upotrebi jer je skoro propao. Ispod tog ambara postaje vrata, i kada se kroz njih prođe ulazi se u treće dvorište. Od njega napravljena bašta sa velikim platenicima. Pored prvog u kojem je rasad, posađene su jagode. Kuća je velika i prostrana. Iz dvorišta ulazi se u verandu gde je letnja kuhinja. Dnevna soba vodi u većinu prostorija u kući. Okrećena je u vedru plavu boju, a na zidovima se nalaze dva velika, preparirana fazana. Od vrata desno smešten je kompjuter, a malo napred je televizor iznad kojeg je plavi orao. Dnevna soba je skoro najmanja prostorija u kući, nekako je sve skućeno.

Pored kompjutera, tu su vrata od manje sobe sa ulice. Ona je mala i ima pogled na dvorište i topolu ispred kuće. Tu je krevet i jedan veliki orman koji se prostire duž cele sobe. Između televizora i male peći nalazi se najveća prostorija u kući, velika soba sa ulice. U njoj je ugaona garnitiura i jedan ogroman stari krevet, na kom baka drži svu posteljinu, jastuke i jorgane koji ne mogu stati u ormane. U tim krevetima spavamo kada posetimo baku na dva ili više dana. Tu je i sto koji premeštamo u dnevnu sobu za Božić i slavu. I u njoj imamo televizor koji baš i ne koristimo. Soba iz dvorišta je sagrađena naknadno. Ona je zimi i leti veoma hladna, pa baka tu drži kolače koji ne mogu stati u frižider i dve vitrine pune sitnica koje se ne koriste. Kuhinja je bakina prostorija. Ona ne dozvoljava da je iko sređuje. Na levom zidu je kredenac na kojem stoje čaše i kutija za hleb. Sudopera je odmah iza vrata a mašina za sudove i šporet odmah pored. Preko puta vrata je trpezarijski sto pored kojeg je frižider na kojem je mikrotalasna peć. Iz kuhinje ulazi se u kupatilo i ostavu.

Ne živim u ovoj kući, ali mi je jako draga jer su se u njoj desile neke stvari koje nikada neću zaboraviti.

Jovana Zdešić 7/3

Pao je prvi sneg

Konačno je pao sneg i mogu da krenem u poteru za zimskim pejzažima.

Ujutru, čim sam se probudila izašla sam napolje da bih videla kako je sneg pokrio moje dvorište i krovove na svim kućama. Drveće je savijalo svoje grane pod težinom kristalnog snega. Putevi su bili zaleđeni i neprestano je duvao jak, hladan vetar. Padale su velike pahuljice snega, i kako je dan sve više odmicao bilo je tamnije, a pahuljice su

bile sve manje i manje. Uveče sam otišla u park da bih gledala kako sneg veličanstveno probija tamno plavu pozadinu i kroz odsjaj svetla pada na tlo.

Žao mi je što taj lep prizor nije trajao večno.

Magdalena Blaženić 7/1

Moja porodična kuća

Kuća u kojoj sam odrasla, kuća u kojoj sam provela sve lepe i loše dane nalazi se u Vrnjačkoj Banji. Ispred kuće se nalazi velika bašta. Sa spoljašnje strane kuće nalazi se terasa. Sunce svako jutro obasjava moj prozor. Predveče izlazim na terasu i gledam zalazak sunca. Ispod drveća u bašti, nalaze se stolice i sto i ljuljaška na kojoj me je deka ljuljao kada sam bila mala. Kada se uđe u kuću tu je jedan hodnik u kome moja baka drži cveće. Pun je raznih boja i mirisa. Kada uđem u hodnik, čini mi se kao da sam na nekoj livadi punoj cveća.

Iz hodnika se ulazi u dnevni boravak. Ali ipak soba u kojoj najradije provodim vreme je moja soba. Moja soba je zelene boje ukrašena cvetićima. Sa desne strane se nalazi mekani krevet na kom se budim ujutru sa svojom kućom. Takođe volim i da se opustim na njemu posle napornog dana. Na prozoru se nalazi bela zavesa sa ljubičastim cvetićem. Pored kreveta se nalazi komoda, na kojoj je lampa i knjige koje volim da čitam pred spavanje. Ispod prozora se nalazi radni sto na kojem sam ušla, i nalazi se kompjuter gde provodim vreme u toku zimskog i letnjeg raspusta.

Najviše volim da dođem kod bake i deke. Ipak ja svoju sobu najviše volim zato što u njoj nađem mira i tu niko ne može da me kritikuje.

Marija Ana Lazarević 7/3